

Dosarul nr. 3ra-929/18

Prima instanță: Jud. Comrat, sediul Ceadîr-Lunga (N. Lazareva)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (A. Cudrov, L. Caraianu, G. Colev)

ÎNCHEIERE

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” împotriva Consiliului satului Gaidar, intervenienți accesorii Topal Piotr Nicolai, Topal Piotr Piotr, Societatea cu Răspundere Limitată „Varmeyva”, Societatea cu Răspundere Limitată „Uzvig Com”, Gospodăria Țărănească „Gagauz I.N.” cu privire la obligarea examinării cererii prelabile și acordarea unui răspuns, recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile în partea neacordării răspunsului referitor la rezultatele examinării cererii prelabile și anularea deciziei,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului satului Gaidar, intervenienți accesorii Topal Petru Nicolae, Topal Petru Petru, Societatea cu Răspundere Limitată „Varmeyva”, Societatea cu Răspundere Limitată „Uzvig Com”, Gospodăria Țărănească „Gagauz I.N.” cu privire la obligarea examinării cererii prelabile și acordarea unui răspuns, recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile în partea neacordării răspunsului referitor la rezultatele examinării cererii prelabile și anularea deciziei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 noiembrie 2016 a înregistrat cu nr. 000-125 cererea prelabilă nr. 194 din 29 noiembrie 2016 privind anularea deciziei Consiliului satului Gaidar nr. 15/7 din 2 noiembrie 2016. Însă, răspuns la cererea sus numită nu a primit.

A menționat că, prin acțiunile pârâtului a fost încălcat art. 8 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, adică neprezentarea răspunsului. Totodată, pârâtul a încălcat și prevederile art. 8 alin.(2) din aceeași Lege, și anume termenul examinării cererii prelabile a Societății cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” nu a fost prelungit.

A comunicat că, consideră ilegală și neîntemeiată decizia pârâtului nr. 15/7 „Aprobarea proceselor-verbale al ședinței comisiei funciare nr. 8 din 24 octombrie 2016 și nr. 9 din 2 noiembrie 2016.

A explicat că, nu s-a făcut referire la legislația Republicii Moldova, ceea ce contravine pct. 2.1 și pct. 2.3 din Instrucțiunea privind ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice locale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 115 din 28 februarie 1996.

A specificat că, a fost încălcat art. 14 din Legea cu privire la administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, care nu prevede acordarea împuternicirilor pârâtului pentru aprobarea proceselor-verbale ale comisiei funciare. Totodată, pârâtul a aprobat procesele-verbale ale comisiei funciare contrar pct. 9, 10 din Regulamentul privind formarea și funcționarea Consiliului satului Gaidar, aprobat prin decizia Consiliului nr. 37/3 din 27 octombrie 2010.

Reclamantul a precizat că, s-a încălcat ordinea de prioritate de repartizare a câmpurilor fără consimțământul scris al proprietarilor cotelor-părți de terenuri din satul Gaidar și fără întocmirea de către Institutul de proiecte a planului-schemă nou de repartizare a terenurilor.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea conform pct. 2.1, 2.3 din Instrucțiunea privind ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice locale, art. 14 din Legea cu privire la administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, art. 28, 32 din Codul de procedură civilă, art. 25 alin.(1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

În urma concretizării cerințelor, reclamantul a mai invocat temeieri suplimentare privind ilegalitatea deciziei pârâtului nr. 15/7 din 2 noiembrie 2016, și anume au fost încălcate prevederile art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006, art. 4 alin.(1) din Legea cu privire la arenda în agricultură nr. 198 din 15 mai 2001, art. 26 alin.(1) lit. a), c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Reclamantul a solicitat obligarea pârâtului de a examina cererea prelabilă nr. 194 din 29 noiembrie 2016 și de a acorda un răspuns conform Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile în partea neacordării răspunsului referitor la rezultatele examinării cererii prelabile nr. 194 din 29 noiembrie 2016 și anularea deciziei Consiliului satului Gaidar nr. 15/7 din 2 noiembrie 2016 ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Prin încheierea protocolară din 5 aprilie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului Topal Piotr Nicolai, Topal Piotr Piotr, Societatea cu Răspundere Limitată „Varmeyva”, Societatea cu Răspundere Limitată „Uzvig Com” și Gospodăria Țărănească „Gagauz I.N.”.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

La data de 24 aprilie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată din considerentele ce urmează.

A menționat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță întru soluționarea justă a cauzei. Totodată, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Recurentul și-a întemeiat recursul în baza prevederilor art. 429, 430, 445 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 3 iulie 2018, Consiliul satului Gaidar a solicitat respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”.

Prin referințele depuse la 5 iulie 2018, Topal Piotr Nicolai, Topal Piotr Piotr și Gagauz Ivan Nicolai au solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

La 6 iulie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Uzvig Com” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la data de 15 martie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 13 aprilie 2018.

Astfel, recursul declarat la data de 24 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aydar-Merasî”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu